

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XI. évfolyam, 17. szám

2021. november 29

Csendes várakozás

Mindannyian várunk valamire, vagy valakire, de gyakran észre sem vesszük, hiszen többnyire semmi különösről nincs szó. Várjuk a hétvégét, vagy azt, hogy teljen már le a szolgálat, netán mikor jön már az unoka így, vagy úgy. Sokszor várunk valakire, hogy tovább léphessünk a dolgainkban, és ránk is gyakran várnak, legfeljebb az már kevésbé zavar bennünket. De vannak komolyabb várakozásaink, ezekre általában sokáig, néha évekig visszaemlékszünk, akár beteljesedett a vágyunk, akár nem.

Tegnap, november huszonnyolcadikán volt Advent első vasárnapja, ami várakozást, eljövotelt jelent. A keresztények, legalábbis a vallásosabbja Jézust várja, a gyerekek a Jézuskát, hátha idén is hoz valamit. Feltéve, ha az ő utcájukban nem a Télapó hozza a földi jókat. Persze, nekik szerencsájük van, mert előtte jön még a Mikulás, ami azért nem apróság. No, titkon azért bízunk a Jézuskában is, főleg, ha tavaly Karácsonykor jól bánt velünk, azóta meg mi vele.

Ritka ember, aki nem örül az anyagi jussnak, de néha rájövünk, hogy életünket a kevésbé számolható értékek határozzák meg. Más kérdés, hogy amikor rájöttünk, nem biztos, hogy értjük, és sokkal kevesebbet teszünk azokért a vágyainkért, amelyek mögött nincsenek számok, sem színes papírok. Pedig hányszor várunk egy szóra, egy huncut és titkos, vagy éppen fülig érő mosolyra, egy jelre, hogy ezután másképp lesz. Aztán mégsem jön, vagy mire megérkezik, inkább nem vesszük észre, mert félünk megtenni, amit kéne. De az is lehet, hogy egyszerűen nincs türelmünk kivárni, inkább futunk még egy kört a számok után.

Félni nagyon rossz, de könnyű dolog, sokkal könnyebb, mint tenni önmagunkért, hát még másokért. Az ember megszokja idővel, és már eszébe sem jut, hogy tegyen valamit a félelem helyett, inkább vár tovább. Advent, tehát a várakozás vasárnapjainak és gyertyáinak neve a hit, remény, szeretet és az öröm. Vallásos hittől független, hogy higgyünk, elsőként önmagunkban, aztán még legalább néhány emberben. Önmagunkban sem könnyű, bár magunkat legalább nem kell kiválogatni, mert bizony nehéz eltalálni, kiben is érdemes hinni. De ha sikerült legalább egyet-kettőt, már joggal reménykedhetünk a szeretetben, és végül előfordulhat, hogy az öröm is meglátogat bennünket, ha már annyira vártuk. Ám, nem biztos, hogy Karácsonykor, hanem amikor már akarjuk is, nem csak szeretnénk.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, 03/33-48, mobil: 30-386-6083, 20-286-1440,

E-mail: zhtk@vysz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Vasárnap meggyújtották az első, lila színű gyertyát az adventi koszorún, ami a mértékletesség, az egyensúly, az intelligencia és az igazság színe is. Talán ezért van, hogy kevés embernek kedvence. Egyik jelentéséről sem tudjuk, hol van, mint azok, akik már soha nem jöhetnek, pedig hittünk, hiszünk bennük. De készüljünk akár csak gondolatban a remény gyertyájának meggyújtására, hátha legalább az eljön, aki szeretne, ám nem teheti. Akkor talán jogos

reményeink lehetnek majd a szeretetre is, mire eljön a harmadik gyertya napja. Persze, a negyedik által jelképezett örömeért sokat kell tennünk, hiszen nem elég várni rá, ráadásul nem biztos, hogy mindenki szereti, mert rózsaszínű. De attól még lehet jó, ha végre mégis ránk köszön, akiben hiszünk.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

SULIBULI

A gyerek viszi haza a bizonyítványát, háromból bukott. Nagyon fél az apjától, de úgy gondolja, jobb hamarabb túl lenni mindenen. Megszólal az apja: háromból buktál, na, ülj le!

A gyerek leül, az apja önt neki egy whiskyt, majd ad neki egy szivart is. A gyerek kezdi jól érezni magát, és a papa ráadásul elővesz még egy szexújságot is. Ebben nagyon jó nők vannak, már-már csorog a nyála. Nagy nehezen megkérdezi:

- Te apa, és ki van a képeken ezekkel a bombázó csajokkal?
- Hogy ki, kisfiam? A jó tanuló, csezd meg!!!

HÁTSÓ SZÁNDÉK

Egy rab megszökik a börtönből, ahol 15 évig raboskodott. Nemsokára talál egy házat, ahová betör, és egy fiatal párt talál a házban, szeretkezés közben. Kiszedi a pasit az ágyból, és a székhez kötözi, a nőt pedig az ágyhoz. Ahogy kötés közben fölé hajol, mintha megcsókolná a nyakát, és elindul a fürdőszoba felé.

– Édesem! Ez a fickó egy rab, látni a ruháján. Biztosan sok időt töltött a börtönben, és rég nem látott nőt. Ez egy veszélyes fickó, és ne állj ellent, ha szexelni támad kedve. Légy erős, szeretlek! – mondja a férj.

Mire a nő:

– Örülök, hogy így gondolsz. Biztos nem látott nőt régen, de az előbb nem a nyakamat csókolta meg, csak a fülembe súgta, hogy te milyen szexi vagy... valamint megkérdezte, tartunk-e vazelint a fürdőszobában. Légy erős drágám! Én is szeretlek!!!

Balogh Attila